

Grenmosaikens tynande tillvaro

Det disiga bländande sidoljuset
reflekterar ljusbruna nakna stammar,
letar sig in bland dammklädd textil för att
lägga sin slöja.

Vid stammens stenhårda delta hörs fåglars
frenetiska letande efter lättjans ridå,
att höja våra blickars mål samt sänka
hösttyngda axlar.

Med rosor på kind och glätta i sinne
bevittnar vi människans uppståndelse,
med lätta steg och sävliga kläder ser
_____ du våren komma.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Georg Möller med Poeter.se id #40200 innehar upphovsrätten